

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: J. B. H. Coenen, W. L. Ghijsen, N. G. Kam,
J. L. A. Ledeboer, S. H. Stoffel.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING
bij den heer KAM, Koornmarkt 72, Dinsdag a. s.
ten vier ure.

Aan Woo.

Als iemand een knuppel gooit in een hok met overigens vreedzame hoenders, die hem juist door die vreedzaamheid geërgerd hebben, dan zal hij zich in z'n handen wrijven, als hij ziet, dat de vreedzame hennen nu kakelend en verontwaardigd opvliegen.

Al is de oogst van opvliegende hennen wat schraal geweest, al heeft zij zich tot ééne enkele, Woo genaamd, bepaald, zoo kan ik toch zeggen, dat mij, bij 't hooren van diens betuigingen van verontwaardiging, wél te moede geworden is, als één, die zijn plannen ziet gelukken.

Want, waarde Woo, jij behoort niet tot de gewone, vreedzame hennensoort, jij bent, om zoo te zeggen een mannetjes hen, met een harnas en een zwaard.

Er was, en hier ontschiet mij het gebruikte beeld, er was, zeg ik, een tijd, dat alom in de landen ridders woonde, hooge heeren op hooge burchten met sterke wallen en trotsche harten — zij beheerschten de wereld en de menscheit. Maar hun tijd kwam, en de ridders verarmden, de kasteelen vervielen, de nijvere burger gebruikte de steenen der sterke muren voor 't bouwen van zijn werkplaatsen en zijn woonhuis, en slechts hier en daar zwierf nog een eenzame van den ouden machtigen stam — maar zijn harnas was geroest en gedeukt, zijn paard sjokte voort met moeite, zijn zwaard zat vast in de scheede, en het vroolijke landvolk lachte, schaterde, brulde, als ze hem zagen, en ze hoonden hem, hem en zijn knecht. Die eenzame ridder was Don Quixote de la Mancha. Deze historie is zeer leerzaam — ook voor Woo en zijn vrienden.

Don Quixote was niet absoluut dwaas, zijn optreden was niet absoluut ongemotiveerd. Zij waren het slechts ten tijde en ter plaatse, waar hij optrad. Hij leefde met zijn gedachten in vroegere tijden, waarin zijn voorouders en genooten den roem en de hoop der wereld geweest waren, en zijn handelen was gericht naar deze gedachten, die aldus droombeelden, herschenschimmen geworden waren. Hij hield zich voor den drager van de beschaving, die zich voor hem uitbeeldde in riddereer en hoofschin, terwijl deze eigenschappen reeds langen tijd uitgedaan hadden, omdat zij eigen waren aan zijn stand, die uitgedaan had.

Er was een tijd, dat de studentenwereld zich onderscheidde in haar wezen van de omringende maatschappij. Zij, de studenten, de toekomstige vertegenwoordigers van de wetenschap, van die wetenschap, die handel en industrie zou dienen ter verovering van de wereldmacht, zij, de zonen van ondernemende mannen, tot rijkdom en macht geraakt, met het vooruitzicht, die macht voortdurend te zien vergrooten, dien rijkdom vermeederen, zij, de dragers van beschaving tegenover de omringende menigte, die slaafsch en onderworpen zich toonde tegenover hen, de heeren, zij waren vervuld van vreugde over de plaats die zij bekleedden, vervuld van blijde hoop voor de toekomst,

die zonder twijfel hen schatten in den schoot zou werpen. Zij wisten dat zij, zonen van uitverkorene, zelf uitverkorenen waren, verheven boven de buitenwereld, bestemd om in de toekomst voor langen tijd die buitenwereld te regeeren, zij en hunne vrienden en verwanten. En, jong als zij waren, uitten zij die blijdschap in hunne feesten, en zij sloten zich aaneen, hebbende één zelfde belang en één zelfde toekomst en zij verachtten de buitenwereld en onderscheidten zich van haar, zooveel zij konden. Hun feesten waren woester, joliger, hun optreden vrijer, brutaler, hun kleeding rijker, mooier of vreemder, meer gewaagd, dan die van de philisters. Zij waren vrijer, en hunne rechten en vrijheden werden geeërbiedigd door burgers en regeering, de vrijheden der toekomstige regeerders.

Zoo vormde zich hunne traditie.

De tijden zijn anders geworden. Niet meer de blijde hoop, nog minder de zekerheid, van het te brengen tot eer en roem, straalt in de oogen onzer studeerenden. Niet meer 't besef van eigen macht, van eigen hoogheid, van de groote klove tusschen hen en het publiek, zetelt in de hoofden van hen, die ik elken dag zie voortsjouwen van 't eene college naar 't andere, van trein naar teekenzaal en van teekenzaal weer naar trein, om dan weer thuis te werken, steeds te werken om toch vooraan te zijn in den wedstrijd, den wedstrijd om 't beste examen, om 't mooiste baantje. Nog zijn er zonen van de machthebbers in stad en land, maar zij worden verdrongen, zij verdwijnen in de overstelpende massa van kleine luyden, van het vlijtige, taai ras, dat, met inspanning van alle krachten, zich nauwelijks weet op te werken tot de maatschappelijke hoogte, waarop hun vader eens stond.

Steeds meer moet de student zich schikken, steeds meer inboeten van zijne oude rechten en vrijheden.

Meer en meer verliest de studentenmaatschappij haar oude karakter, en het eerst in groote steden als Amsterdam, gaat steeds meer de student verdwijnen onder de groote menigte, die hem omringt.

Wil de student zich blijven onderscheiden, wil hij, zij het dan ook in mindere mate dan vroeger, met zijne genooten een geheel blijven vormen, eene plaats blijven innemen, dan zal hij een anderen weg moeten inslaan, een weg, die door verscheidenen reeds ingeslagen wordt, dan zal hij zich moeten toeleggen op zijne wetenschap, dan zal hij zijn trots moeten zoeken in het hoog geestelijk peil, dat hij bereikt heeft. Dat, o Woo, is de beteekenis van het verschijnsel, dat u zoo onaangenaam is, het verschijnsel van de studeerende studenten.

De tijden, dat de burgerij de studenten bewonderde om hun feesten, ze vleide om hun geld, ze nadeed om hunne manieren, die tijden zijn voorbij.

Maar de traditie dier tijden leeft nog, traditiën hebben een taai leven.

Zij eischt, dat de student feest viert, dat hij met geld gooit, dat hij allerlei eigenschappen, samen te vatten in: „Studenticositeit” in zich vereenigt.

Zoo eischt een andere traditie, dat er vreugde en opgewondenheid is bij Oranjefeesten.

Maar ziet: de traditie alleen kan geen leven wekken, zij alleen kan de menschen niet maken, zooals zij zijn, zij alleen kan hunne lusten en stemmingen niet veroorzaken. En daarom is het, o Woo, dat jelui feesten opgeschroefd zijn,

dat ze niet meer de uitingen zijn van de vreugde, de constante jeugd-blijdschap, die jelui bezielt, maar dat de vreugde, of liever de lol dier feesten, een opgewarmd sentiment is, dat jelui je zelf en mekaar wijsmaakt, evenals de Oranjelol bij volksfeesten en kunstmatige bedwelming is, slechts wakker gehouden door sterken drank en wat daarbij hoort.

Zie, als jij op een kroegjool komt en je ziet, zooals je schrijft: „je vrienden zoo gezellig bijeenzitten terwijl het licht flinkt op glazen en flesschen”, dan krijg jij daar geen lol van, omdat je dat mooi vindt, ook niet, omdat je dat gezit van die vrienden zoo gezellig vindt, maar dan suggereer je jezelf lol, omdat dat erbij hoort, omdat jij met je vrienden toch voor moeten gaan in Studentenuitgelatenheid, want je hoort immers tot de leidende groepen in de Studentenmaatschappij? En als jelui vreugde ten top-geslagen is, dan bouwen jelui je een toren, „ein stattliches haus”, van stoelen e. d., een toren, waarvan 't je hoogste doel is, dat hij zal reiken tot den zolder van de Conversatie zaal, en die weldra met meer geraas dan hij verdient omvalt, kapot. En voordat de avond uit is, begint de kater al, de kater die zal voortduren tot een volgende samenkomst, tot een volgende feestelijke gelegenheid. En zoo kennen jullie niet de constante blijdschap van te leven en te zien, te scheppen en te denken.

Deze dingen zijn teekenen des tijds; ik zeg ze in allen ernst, ik hoop, dat ze in allen ernst zullen opgenomen worden.

WUU.

Schelden en Bewonderen.

Er is veel gescholden in 't Weekblad, goed gescholden, geniaal gescholden, grof gescholden, gescholden op de maatschappij, de bourgeoisie, op alle mogelijke menschen, die geen lid waren van 't edele D. S. C.; en nog meer op menschen, die het wel waren.

Maar 't allermeest is in Delft gescholden op 't schelden zelve — „dat Schendblad”!

En dit lijkt mij verkeerd.

Zie, wij zijn jong; wij hebben nog niet veel lief gehad, niet veel geleden; de slagen van 't leven zij ons voorbij gegaan; we hebben nog niet getuurd met doffe wanhoops-oogen naar 't lijk van één die ons alles was; we hebben nog niet gevoeld — zoo gevoeld, dat er in ons wezen geen ruimte was voor iets anders — die machteloze, hopeloze ellende van de door 't noodlot getrapten; wij hebben nog niet de kracht om ons leven te richten op één doel, zonder te zien naar iets anders, al 't andere, hoe begeerlijk ook, gevend voor dat éene — wij zijn nog in wording.

Nu zijn er, die nullen worden; en er zijn er, die kunnen worden eene groote macht ten goede. Zij, die in zich hebben de eigenschappen, om iets goeds te bereiken, zullen moeten beginnen met een haat tegen het kwade. Wanneer zij iets zien, dat hun slecht lijkt, zullen ze trachten, dat slechte te vernielen; om dan iets goeds er voor in de plaats te stellen: en wanneer zij nog jong zijn, zullen ze veel kwaad trachten te vernielen; zullen ze zich niet bepalen tot één groot doel, al 't andere gevend voor dat éene; maar zich werpen op alles, wat hun voor verbetering vatbaar schijnt... en ze zullen gaan schelden, uiting geven aan hun haat tegen al, wat hun laag, gemeen, verachtelijk lijkt.

* * *

Daarom, Woo, deed het me plezier, dat je ook eens aan 't schetteren ging, want 't is nogal aardig geschetterd, dat „Protest aan de Redactie”. Maar daarom ook, Redactie: ga door met hoonen; breng leven onder de menschen, geef ze om d'r ooren, die nare, akelige, lamlendige sukkels, die niets zijn, niets kunnen, niets doen, scheld, en scheld nog eens, en begin dan weer op nieuw met schelden.

* * *

Met het voorgaande is natuurlijk niet bedoeld, dat schelden zou zijn de hoogste vorm van litteratuur, dat weekbladschrijvers hun tijd niet beter zouden kunnen besteden dan met het afmaken van anderen; maar wel, dat dit schelden zijn recht heeft, als het voorspruit uit edele verontwaardiging...

Het is iets negatief, dat hoonen, afbreken van 't kwade; slechts dan van practisch nut, als er iets goeds voor in de plaats komt; en hij, die dit goede wil geven, moet het kunnen liefhebben. Nu geloof ik, dat een goed hater ook een goed minnaar zal kunnen zijn; zoodat ook daarom goed schelden

moet worden geapprecieerd, al blijft toch de gave van liefhebben, van bewonderen iets hoogers, omdat het op zichzelf meer geluk geeft.

Want wat geeft grooter genot dan te bewonderen de macht van een ander over eigen emoties? —

Wanneer jubelende tonen pieren en klateren als lichte regen van fonkelende juweelen, zacht suizend, zoet streelend het gehoor; langzaam zwellend, aangolvend in steeds machtiger klanken, om eindelijk plotseling uit te breken in wildste hartstocht van muziek — dan donderend, bulderend, de passien tot waanzin opzweepend, tot ge niet meer weet: ik ben ik. —

Of wanneer in verzengenden zonnebrand ge staat op een plein, en voor u in wit marmer schittert een steenen gedicht, wonderwerk van geloovende eeuwen, en ge treedt binnen in de koelte, 't halve licht, de gedempte gloed van gebrand glas, de plechtige stilte der kathedraal en dan onwillekeurig een gebed wordt gepreveld: O, mijn God, mijn God, mijn aanbeden God heb medelijden met ons. —

Wanneer ge zoo kunt bewonderen, dan geeft dat Geluk.

R. A. VERWEY.

Studiosus politicus.

De onlangs in *Propria Cures* opgeworpen vraag, of een student openlijk mag deelnemen aan den politieken strijd, lijkt mij van genoegzaam belang, om nog eens nader besproken te worden.

De jongste Kamerverkiezing in Amsterdam IX heeft Amsterdamsche studenten de gelegenheid verschaft, openlijk propaganda te maken voor een der kandidaten.

Deze daad schijnt mij afkeurenswaardig toe, onverschillig voor welke candidatuur geijverd is, en wel, omdat een student als zoodanig, ja zelfs nog geruimen tijd na het beëindigen zijner studie, niet gerechtigd is, zich bij een bepaalde politieke partij in te deelen. De noodige inzichten op theoretisch gebied kan hij volkomen machtig zijn, zonder maar eenigzins zich te kunnen indenken in de praktische bezwaren, die zijne principes, op de theorie gebouwd, aan het wankelen kunnen brengen.

Nemen wij bijvoorbeeld het socialisme, dat vermoedelijk aan de geheele kwestie ten grondslag heeft gelegen.

Een student! jeugdig, vol idealen, een open hart voor onrecht, licht ontvlambaar voor alles, wat met zijn rechtvaardigheidszin in strijd is... ziedaar enkele redenen, die hem, in eerste opwelling, aangetrokken doen gevoelen tot het socialisme, dat slechts oog heeft voor het verderflijke onzer maatschappij. En toonen dan de onloochenbare feiten de treurige toestanden, dan komt zijn gemoed in opstand, en met vurig enthousiasme bestudeert hij, naast het wetenschappelijk socialisme, de politieke beweging van van het onderdrukte proletariaat. Hij leeft daarin mee: zijn hart popelt van vreugde bij elke zegepraal, die het behaalt; hij kan zijn spijt niet onderdrukken, indien het een nederlaag te beurt valt. Zijn jeugdig, onbaatzuchtig medevoelen is bijna altijd aan de zijde der verdrukten. Is het wonder, dat het socialisme, opkomende voor hunne rechten, onder de studenten vele aanhangers telt, zij het dan ook, dat de een zich hierover meer uit dan de ander?

Mag hieruit een openlijk partij kiezen en aansluiten bij de S. D. A. P. volgen?

In geen deele.

Evenmin als iemand, buiten de Studenten-maatschappij, zich een juist oordeel kan vormen, omtrent daarin heerschende toestanden (men denke slechts aan den groentijd, die in 't oog van buitenstaanden geen genade kan vinden), is hij (de student) buiten de maatschappij staande, in staat, met onbevangen blik, zonder invloed van medelijden of rechtvaardigheidsgevoel, zich een oordeel aan te matigen omtrent datgene, wat daar binnen plaats grijpt. En dit geldt voor de politiek in de allereerste plaats.

En is hij eenmaal gepromoveerd of in 't bezit van zijn eind-diploma, dan geeft dit nog geen brevet van onmiddellijk te kunnen partijkiezen. Neen, dan eerst breekt de periode aan, waarin hij zijn in den studententijd opgedane theoriën aan de practijk kan toetsen. Dan eerst kan hij, zich bewegende in de maatschappij, een oordeel vellen, en al speelt alsdan het materialisme hierbij geen geringe rol, hij is nu meer competent beslist partij te kiezen, dan toen hij nog „idealistisch theoreticus” was.

E. SCHWARZ.

Materialistenmarsch.

Eerbiedig opgedragen aan alle Materialisten, Monisten,
Dageraadsliden en andere helderhoofden.

WIJZE: „De Socialistenmarsch”.

Materialisten sluit de rijen,
De stem der Rede volgen wij!
Het geldt de Menschheid te bevrijden
Van alle geestesslavernij.
Hoor onze leuze, zij staat pal:
Uit stof alleen bestaat 't heelal!
Dit tot axioma word' verheven,
Dat is het doel, waarnaar wij streven,
Dat is voorwaar ons ideaal,
Aan U, o Rede, zegepraal.

Op dan, gij makkers, ter verrijking
Van onze macht neem 't werk ter hand
En breng de ziel in vergelijking,
Bepaal de assen van 't verstand!
Elimineer den vrijen wil,
Beschouw devotie als paskwil!
't Gevoel te cijfren uit het leven
Dat is het doel, waarnaar wij streven,
Dat is voorwaar ons ideaal,
Aan U, o Rede, zegepraal.

't Gevoel van andren is slechts droomen,
Hun redeneering ijl gepraat,
Door trillingen van stofatomen
Verklaren wij al wat bestaat.
Verstand, genie, gevoel en wil,
't Zijn functies van atoomgetril.
Het ongeloof beheerscht ons leven,
Dat is het doel, waarnaar wij streven,
Dat is voorwaar ons ideaal,
Aan U, o Rede, zegepraal.

FOLRAX.

Mededeeling.

Zaterdagavond, 22 November j.l., had de feestelijke opening plaats van het clublokaal van de Amsterdamsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging. De besturen der andere vereenigingen van vrouwelijke studenten in ons land werden uitgenoodigd daarbij tegenwoordig te zijn. Hiervan werd gebruik gemaakt door de besturen uit Leiden, Utrecht en Delft.

De avond werd zeer gezellig doorgebracht. Enkelen der leden van de A. V. S. V. hadden zich buitengewoon onderscheiden door de samenstelling van een paar toepasselijke tooneelstukken, welke opgevoerd werden en zeer in den smaak vielen. Ook het door een der leden gecomponeerde clublied droeg aller goedkeuring weg.

Namens de Utrechtsche Vereeniging werd door haar bestuur een fraaie ets aan de A. V. S. V. aangeboden.

Voor de gasten namen van het feest een onuitwisbare indruk mede, door de aangename wijze waarop zij door het bestuur en de leden der A. V. S. V. in hun midden werden ontvangen.

B.

Tot onze groote verwondering vernamen wij uit bovenstaand stukje het bestaan eener Vrouwen-Studenten-Vereeniging te Delft. Waarom hebben wij nimmer omtrent dit bestaan eenige mededeeling ontvangen?

REDACTIE.

De Redactie ontving het volgende schrijven:

Apollo.

De datum van de groote Uitvoering is vastgesteld op 10 December a. s.

Uitgevoerd zullen worden: Symphonie A-dur, de z.g.n. „Italiënische” van Mendelssohn Bartholdy; D-dur Suite van Bach; Prélude et Mazurka uit de Coppélia van Leo Délibes.

Het Bestuur werd zeer door de fortuin begunstigd, doordat de heer Louis Wolff van het bekende Wolff-Bouman-

Verhey trio op de uitnoodiging — als solist op te treden — gehoor gaf.

Het belooft een schoone avond te worden!

Het Bestuur maakt de Apollo-leden opmerkzaam, dat introductie à f 4,— van Corpsleden mogelijk is, ingevolge art. 30 der Wet.

HET BESTUUR.

Hulde aan het Apollo-bestuur voor het tot stand komen voor dezen kunstavond. We verwachten, dat vele onzer lezers van deze buitengewone gelegenheid, hoog musicaal genot te smaken, gebruik zullen maken.

RED.

INGEZONDEN.

ROTTERDAM, 21 Nov. 1902
Van Vollenhovenstraat 1.

Waarde Redactie,

Als trouwe lezer van het Studenten Weekblad durf ik U een raad geven, die u kan afslaan, maar mij niet ten kwade zal duiden.

Ziehier: weiger voortaan beslist zulke stukken als „Vasten” (n°. 8 Donderdag 20 Nov. 1902) in Uwe kolommen op te nemen.

Want waartoe dient het b.v. een (niet zeer mooie) vertaling van een hatelijke beschrijving uit Zola's boeken op te diepen, die R. Kath. studenten noodzakelijk kwetsen moet, al zou er een dergelijk pastoor à la Zola ergens gevonden worden?

Wil men uit armoede of rijkdom aan stof of om welke redenen ook in een Weekblad mede vertalingen opnemen, zou men dan geen betere keuze kunnen doen? Men kan natuurlijk geen stukken leveren, waarvan de inhoud, vooral op godsdienstig gebied, door iedereen kan onderschreven worden; dat is ook niet nodig. Maar zeker is het onnoodig tendenz artikelen op te nemen, die uiteraard kwetsend moeten zijn voor het godsdienstig gevoel van R. K. studenten van Delft. Deze laatsten zullen nog heel wat onaangenaams te lezen kunnen krijgen, als de heer J. voortgaat in de buitenlandsche litteratuur te snuffelen om Fransche, Duitsche enz. caricaturen van geestelijke personen (zoowel van dominees als andere) in de Delftsche Studentenwereld te introduceeren.

Ik zie inderdaad in dat alles geen noodzakelijkheid noch nut, maar wel gevaar voor liefde-kwetsing en zoo voort.

Stukken als „Vasten” hebben ten doel den lezer de overtuiging in te planten: zoo zijn nu de Fransche pastoors en bijgevolg . . .

U begrijpt, dat het een onbegonnen werk zou zijn dergelijke stukken te weerleggen en ach! Goethe zegt zoo juist: „Immer bleibt etwas hängen!”

Met de opname dezer regelen, zal U, waarde redactie, mij verplichten en met het volgen van mijn raad een grooten dienst bewijzen, dunkt mij, aan de R. K. Studenten van Delft, die ook recht hebben, dat hunne overtuiging geëerbiedigd of tenminste niet min of meer bespottelijk worde gemaakt door hunne medestudenten.

Hoogachtend,

Uw dw. dr.,

H. ERMANN, s. J.

Wij zijn het in 't algemeen met den geachten inzender eens, dat stukken, die godsdienstige gevoelens van lezers zouden kunnen kwetsen liever niet opgenomen moeten worden, en zullen in 't vervolg op dit punt wat nauwkeuriger toezien.

Alleen moeten wij opmerken, dat er hier geen sprake is van snuffelen in buitenlandsche literatuur naar stukken om tegen eenige godsdienst propaganda te maken, terwijl wij in tegenstelling met den heer Ermann 't stukje in kwestie goed vertaald vinden.

REDACTIE.

Berichten en mededeelingen.

De Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak verzoekt den Corpsleden hun woonplaats en vacante adres te willen invullen op de lijsten, die hiertoe op de Sociëteit „Phoenix” en bij den Uitgever WALTMAN zijn gedeponeerd.

A. PLATE, Az., Secretaris.

AGENDA.

DELFT.

- Donderdag 4 December. Stads Doelen. Amsterd. Lyrisch Tooneel: „Spoken”, 7½ uur.
 Maandag 8 Dec. Logezaal. Delftsch Theosofisch Centrum. Voordracht van den heer Johan van Manen over: „Theosofie en Theosofische Vereeniging”. 8 uur.
 Vrijdag 12 December. Stads Doelen. Leegwater. Voordracht van den heer D. Houtman Jr. over: „Electrische Sterkstrooinstallaties”. 8 uur.

DEN HAAG.

- Vrijdag 28 November. Ned. Tooneel: „Zijn speelgoed”; „Belachelijke hoofdsche juffers”, 8 uur.
 Zaterdag 29 November. Kunstkring: Amsterdamsch Lyrisch Tooneel: „Spoken”, 8 uur.
 Fransche Opera: „La dame blanche”, 8 uur.
 Zondag 30 November. Dierentuin: Matinee van het strijk-

orkest der kon. mil. kapel, onder leiding van N. A. Bouwman; 2½ uur.

Fransche Opera: „La Mascotte”, 2 uur.

Fransche Opera: „La juive”, 8 uur.

Maandag 1 December. Schouwburg. Tournée-Hertz: „l'Abbé Constantin”, „Le médecin malgré lui”, 8 uur.

Woensdag 3 December. Gebouw v. K. en W.: Repetitie Concert-Diligentia, 1½ uur. 2e Concert-Diligentia 7½ uur.

Donderdag 4 December. Gebouw v. K. en W.: Concert van „Sempre Crescendo”, met medewerking van Dirk Schäfer; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 28 November. Nutszaal: Concert, 8 uur.

Vrijdag 28 November. Gr. Schouwburg: „Lili”, 8 uur.

Zaterdag 29 November. Doele: Concert, 8 uur.

Zondag 30 November. Groote Schouwburg. Nederl. Opera: „Herodiade”, 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Delftsche Coöperatieve Broodbakkerij en Verbruiksvereeniging „VOORUIT”

— ACHTEROM 117. —

Verkrijgbaar:

VEGETARIËRS BRUINBROOD,

in gewicht van een half Kg., 1 Kg. en 3 Kg. à f **0,16** per Kg.

Gelegenheid om
degelijk te DINEEREN

à f 0,80 per persoon.

Adres Bureau van dit Blad.

Eettafel aangeboden

à 85 cts. per persoon.

Adres OUDE DELFT 128A.

Terstond of tegen 1 Januari, nabij het Station,
een net gemeubileerde

Vorkamer met Slaapkamer aangeboden.

Aan hetzelfde adres gelegenheid voor minstens 6 heeren
om goed te dineeren. Adres Bureau van dit Blad.

Heden verscheen de 18e druk van:

DES INGENIEURS TASCHENBUCH,

herausgegeben vom Academischen Verein

„HÜTTE”,

met 1400 in den tekst gedrukte fig.

Bij dezen druk behoort een afzonderlijke

Bezugsquellen-Verzeichnis

und

Ankündigungen Leistungsfähiger
Technischer Firmen.

Prijs 2 dln gebonden f **10,40.**

Voorhanden in den Technischen Boekhandel

J. WALTMAN Jr., Delft.

VERHELLOUW,

Geschiedenis van het Delftsch Studentencorps is bijna uitverkocht.

Deze laatste exemplaren blijven verkrijgbaar tegen den prijs van f **5,—.**

Dit gedenkboek ter eere van het gouden feest van het D. S. C. geschreven,
wordt, eenmaal uitverkocht zijnde, **niet meer herdrukt.**

H.H. Corpsleden, die zich dit prachtwerk nog wenschen aan te schaffen,
wordt in overweging gegeven hun bestellingen spoedig te doen aan

den Uitgever,

J. WALTMAN Jr.

B I J V O E G S E L

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van DONDERDAG 27 NOVEMBER 1902.

Nieuw verschenen Werken.

- HENRIETTE ROLAND HOLST,
DE NIEUWE GEBOORT.
Ing. f1,50, geb. f1,90.
- SELMA LAGERLÖF, INGRID.
Uit het Zweedsch door MARGARETHA MEYBOOM.
Geb. f1,—
- LODE BAEKELMANS,
DE WAARD UIT „DE BLOEIENDE EGLANTIER”.
Met teekeningen van RENÉ PIN. Geb. f1,50.
- W. BAKKER,
HET LEVEN VAN DEN ZEEMAN TE AMSTERDAM.
f0,50.
- GRANT RICHARDS'S
CHILDREN ANNUAL FOR 1903.
Edited by T. W. H. CROSLAND. Geb. f3,25.
- THE BAIRN BOOK.
1. THE SHOPPING DAY.
2. THE BOOK OF THE ZOO.
2 dltjes geb. in étui f1,75.
- IDA HEYERMANS,
VERTELLINGEN VAN DE MAAN.
Geïll. door J. B. HEUKELOM. Geb. f1,65.
- COUPERUS, OVER LICHTENDE DREMPELS. Ing. f2,50.
Geb. f2,90.
- id. MAJESTEIT.
3e druk. Ing. f2,50.
Geb. f2,90.
- id. WERELDVREDE.
2e druk. Ing. f2,50.
Geb. f2,90.
- RICH DE CNEUDT, WIJDING. (Verzen). Ing. f3,90.
- MAURITS V. WAGENVOORT,
EEN OVERWINNING. Ing. f2,40.
- MARIE MARX—KONING.
INTERMEZZO. Ing. f2,50.
- FRANS COENEN, ZONDAGSRUST. Ing. f2,25.
- MEERKERK, GERECHTIGHEID.
2 dln. Ing. f3,50.
- STEYN STREUVELS, DAGEN. Ing. f2,50.
- W. V. AMSTERDAM,
KLEURIG EN DONKER. Ing. f1,75.
- J. HEPPENER,
GETROUWD BIJ VOLMACHT.
(Ind. Novelle). Ing. f1,90.
- FOGGAZARO, TWEESTRIJD.
Uit het Italiaansch. Ing. f2,75.
- VIATOR, HET KASTEEL BOEKELO. Ing. f1,75.
- COUPERUS.
DE BOEKEN DER KLEINE ZIELEN.
ZIELEN SCHEMERING. 2 dln. Ing. f4,25.
Geb. f4,90.
- BROESE'S ALMANAK VOOR IEDEREEN. f0,85.
- VAN VEEN. EEN DOMINÉ'S VROUW.
2 dln. Ing. f4,90.
- PAUL MANTEGAZZA.
TRAGEDIE VAN LIEFDE. Ing. f1,90.
- FRED. ROMPEL. MART. STEIJN.
m. 18 pl. Ing. f1,90.
- VALBORG ISAACHSEN.
NOORWEEGSCHE BRIEVEN II. Ing. f2,40.
- MICHAELIS. GIOVANNA EN AEBELÖ.
Ing. f3,25.

- MARX—KONING. GABRIELLE.
Tweede boek. Ing. f3,90.
- PIERRE LOUIJS. APHRODITE.
Edition artistique et illustré par Ed. ZIER. f2,75.
- VON WOLZOGEN, BUNTES THEATER.
Officielles Repertoire. 2 dln.
Geb. p. dl. f0,65.

Voorhanden bij den Boekhandel
J. WALTMAN Jr. -- Delft.

Zie de Etalage
FOTO-ARTIKELEN MAGAZIJN
ADR. VAN OOSTEN,
Brab. Turfmarkt 65.

Bloemenmagazijn S. BRUIGOM,
HOUTTUINEN. Telefoon interc. 6.
Bloemwerken van kunst en smaak.
Met eerste prijzen bekroond. Nat. Tuinb. Tent. te Zeist Aug. 1902.
VERSIERINGEN, POTTERY enz.
Speciaal ingericht voor verzending.
REUZENBLOEMIGE CHRYSANTHEMUMS.

Oranje Limonade

van het Delftsche Scheikundig Laboratorium is steeds
voorhanden bij

J. J. G. BOERE,
Telefoonnummer 188. Hypolitusbuurt 2.

Bierbrouwerij IJsfabriek

voorheen A. VAN BERCKEL & ZOON.

SPECIAAL

PILSENER BIER.

CORPSLIDMAATSCHAP'S DIPLOMA'S.

De Boekhandel J. WALTMAN JR. beveelt zich
aan voor het encadreeren van deze diploma's.
Monsters van verschillende encadrementen zijn
voorhanden. De aflevering zal zeer vlug plaats
hebben, terwijl de prijzen billijk gesteld zijn.

BOEKEN

geschikt voor

St. Nicolaas-Gadeaux,

VOORHANDEN

bij den Boekhandelaar

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33.